



עת"א 18717/05/15 - הרצל אליהו נגד וועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 18717-05-15 אליהו(אסיר) נ'
וועדת השחרורים ואח'
12 יולי 2015

לפני
כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטין
כב' השופט יעקב שפסר

העותר
נגד
המשיבים
הרצל אליהו
1. וועדת השחרורים
2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד ונטורה

ב"כ המשיב 2 עו"ד רועי לוס

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה 32 חודשי מאסר בגין קשירת קשר לפשע, סחיטה באיומים, ושימוש במרמה, ערמה ותחבולה, נושא תיק פלילי 13913-08-12 (בימ"ש מחוזי מרכז) והוא מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: הוועדה) מיום 21.4.15 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי בתנאי תכנית רש"א שהוצגה בפניה ובפנינו.

ב"כ העותר טוען בכתב העתירה ובטיעוניו בפנינו, כי שגתה הוועדה כאשר החליטה שלא לשחרר את העותר על תנאי רק משום שלא שילם את הקנס והפיצוי שנפסקו לחובתו בגזר הדין נושא מאסרו, שכן, גם לאחר חלוקת הקנס והפיצוי לתשלומים של 9,000 ₪ לחודש, כפי שנעשה ע"י המרכז לגביית קנסות בחודש מרץ 2015, הו"א לא מסוגל לשלם, שכן הוא בזבז את הכספים בהימורים.



לטענת ב"כ העותר, העותר עבר הליך טיפולי בשליטה בכעסים ובמניעת מרמה במהלך מאסרו, ויהיה בתכנית השיקומית של רש"א כדי לאיין את מסוכנותו לאחר שחרורו המוקדם ממאסרו הראשון.

לטענת ב"כ העותר, אי תשלום פיצוי וקנס הוא רק אחד השיקולים לאי שחרור על תנאי, וכאשר העותר עומד בכל התנאים האחרים המצדיקים את שחרורו על תנאי, החלטת הוועדה שלא לעשות כן, היא החלטה לא סבירה, המצדיקה התערבות ערכאה שיפוטית.

באשר לדברי הוועדה בכל הקשור לאי הדיות של תכנית רש"א בכל הקשור למניעת אלימות, טוען ב"כ העותר, כי אם כן סברה הוועדה, הייתה צריכה לפנות לרש"א על מנת שתעדכן את התכנית, כך שתיתן מענה גם לבעיית האלימות ממנה סובל העותר, אשר עבר הליך טיפולי בקשר אליה במהלך מאסרו.

ב"כ המשיב טוען בכתב התשובה כי העבירות שביצע העותר הן עבירות חמורות שפגעו קשות בקורבן, אשר נסחט בסכום של כחצי מיליון ₪ והפיצוי שנפסק לטובתו הוא רק חלק מסכום הסחיטה.

לטענת ב"כ המשיבה המסתמך על הפסיקה שהובאה בכתב התשובה, צדקה הוועדה כאשר קבעה כי אי תשלום הפיצוי והקנס משמשים נימוק לאי שחרורו המוקדם של העותר, וזאת בנוסף לאי התאמת תכנית רש"א לבעייתיות ממנה סובל העותר.

ב"כ המשיב טוען כי התכנית היא תכנית רש"א אינה מאיינת את מסוכנותו של העותר ואינה מתייחסת לדפוסי העבריינות האלימה בהתנהגותו, וכבר בדיון הראשון בעניינו של העותר ביום 11.3.15, התבקשה רש"א לטפל גם בבעיית האלימות ממנה סובל העותר ולא רק בגמילה מהתמכרות להימורים שטופלה בתכנית רש"א ע"י הפניית העותר לעמותת "אפשר".

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה, מעלה כי, כטענת ב"כ העותר, אי תשלום הפיצוי והקנס ע"י העותר שמשו נימוק עיקרי להחלטתה שלא לשחרר את העותר על תנאי.

כבר נפסק לא אחת, כי יש בתשלום הפיצו לקרבן העבירה כדי להביע נטילת אחריות למעשה שנעשה כלפיו ואשר גרם לו נזק כספי, בנוסף לנזקים אחרים, ויש בעובדה שהעותר לא שילם את הפיצוי והקנס, גם לאחר שהמרכז לגביית קנסות חילק אותו לתשלומים, כדי ללמד על העדר אמפטיה לקורבן העבירה ועל אי נטילת אחריות אמיתית למעשה סחיטה שסחט אותו, גם אם הודה במהלך משפטו וגם אם גורמי הטיפול סבורים שהוא נוטל אחריות למעשיו.

לאור הפסיקה שצוטטה בכתב התשובה, ואשרחלקה עמד במבחנו של בימ"ש העליון, אין לומר שהחלטת הוועדה, אך מבלי להתייחס לתוכנית רש"א, חורגת ממתחם הסבירות באופן המצדיק התערבות ערכאת ערעור, שכן, גם לדברי ב"כ העותר, קורבן העבירה לא יזכה לראות אף מקצת מסכום הפיצוי שנפסק לטובתו, גם באם העותר ימלא את החלטת המרכז לגביית קנסות, באשר לחלוקת הפיצוי והקנס.

לא למותר לציין כי על פי דווח המרכז לגביית קנסות, העותר פנה לראשונה למרכז שיקל בתנאי התשלום שלה קנס והפיצוי רק בחודש מרץ 2015, סמוך לתום שני שליש מתקופת מאסרו.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את העתירה.



ניתן והודע היום כ"ה תמוז תשע"ה, 12/07/2015 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

יעקב שפסר, שופט

ד"ר שמואל בורנשטין,
שופט

אברהם טל, נשיא
אב"ד